בס"ד

יום ה' כ"ג באב תשנ"ט (5 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ליום כ"ג באב:

בשנת תש"ב (52'), נפטר השר ד. 3. בנקס, ממנהיגי תנועת המזרחי בארץ. בנכסיו ה-I וה-II, בנקס שימש כיו"ר ועדת הכספים ושר התחבורה. ← כי שבת בשבתו תשנ"ט את מקל ח"ו.

מגן כ"ג באב:

לפי "מגילת תענית", היה יום טוב קדוש, כי "שבבו לדינרי". בימי מלכות יוון, היו דנים בארץ לפי דיני היוה"כ לפי עדי הצדוקים בתנין יוצאי הבית וכו'. וכשחברה יד בית-החשמונאי, בטלו אותם, והיו דנים בדיני ישראל, ואותו יום (כה) שבטלום, עשאוהו יום-טוב!

יום שבת קודש, כה' באב:

התק"ם, בשנת תש"ח (58'), ראשון חידוני התנ"ך הממלכתי, בתל-אביב. שלמוס תכם הוכתר בתואר "אלוף ישראל בתנ"ך".

השבת הי"ו עם שבת מברכים את החודש אלול. ראש חודש יה"ה, בל"ה, ביום חמישי ושישי הבא. כיוון שאין אנו נוהגים לברך את חודש תשרי לפני ראש השנה (משום שאז לומדת את השטן), אלא מברכים תשרי תוך כדי ברכת השנה ביום הכיפורים, יכון ראוי להיות כיוון לא לחודש תשרי בברכת חודש אלול.

בפרשת "ראה", הרכילות בספר "במדבר" שאנו נקרא השבת, מוביל הפסוק: "... לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת." [יד, 1] ועל לא, אומרת הגמרא (מסכת יבמות, יג): לא תתגודדו - לא תעשו אגודות אגודות. כותב אלכך אבן-נגר: בעצם, מה ענין הדרש הלה לפשוטו של הפסוק? בדם, הרמב"ן מפרש את הטעם של "לא התגודדו" - לפי שבך אדם מישראל להאמין בהשארות-הנפש, שאין האות אלא לבוש לנפש הק"מת לעבור ולכן אין להצטער על המת יתר על המידה. ובכן שפיר מתאים לכאן הענין של "לא תעשו אגודות אגודות" - שהרי מצד הנפש מהווים כל ישראל חטיבה אחת, צמודים לשורש אחד ואילו הפרודים והפלוגים הק"מים בינהם אינם אלא מצד האופים הנבדלים לה מלה כל אחד בתכונותיו ונטיותיו שלו. כשאומר הכתוב: לא תתגודדו - שאין להצטער על המת יתר על המידה, משום שנפש האדם, ואת האות, היא העיקר -

כניסת השבת: 19[11]

צאת השבת: 20[08]

שבת שלום ויום נעים!

בס"ד

(2)

יום ה' כג' באב תשנ"ט (5 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

משמע, מה לנו שאין לעשות אמונות-אמונות, שהרי תופסה טו ובטח
רק מצד הגוף, נותן להתעשב ג'פוא אלנו בנפש בלבב, שלאביה מהווים
פ' ישראל תביבה אחת, באמונה לשורש אחד...

לחת שלום!